

dels ock att den rätt till danaarv efter lägenhetsägaren August Johanssons hustru Maria Kristina Andersdotter, som kan tillkomma kronan, må, med kammaradvokatfiskalsämbetet förbehållen rätt till stadgad aktoratsprovision, efterskänkas till förmån för Anna Kristina Karlsson och hennes man Johan Peter Karlsson, änkan Emma Persson, Johanna Nilsson och hennes man Alfred Sigfrid Nilsson samt Carl August Wiberg.

Stockholm den 20 mars 1926.

Med undersätlig vördnad.

Nr 103.

Godkänd av första kammaren den 20 mars 1926.

Godkänd av andra kammaren den 20 mars 1926.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av väckt motion om återbetalning av i visst fall erlagda stämpelmedel.

(Statsutskottets utlåtande nr 45.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion (II: 49) har hemställts, att riksdagen må besluta, att vissa av Bure aktiebolag utbetalda stämpelmedel, tillhoppa 31,274 kronor, skola till bolaget återställas.

Såsom av motionen framgår, har högsta domstolen genom utslag den 17 april 1925 icke funnit skäl göra ändring i Svea hovrätts den 10 december 1924 meddelade utslag i anledning av en utav Bure aktiebolag i hovrätten gjord ansökning om återbekommande av stämpelavgift å 16,412 kronor jämte ränta.

Vidare har Eders Kungl. Maj:t, sedan bemälda bolag i en till Eders Kungl. Maj:t ingiven skrift, på anförda skäl och under åberopande av 21 § i förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften, anhållit om restitution av stämpelavgift till belopp av 14,862 kronor, efter Svea hovrätts och statskontorets hörande — enär bolaget icke förmått visa, att talan om återfående av ifrågavarande stämpelavgift icke kunnat av bolaget föras i den

ordning, som är föreskriven i 20 § i förenämnda förordning — funnit ansökningen ifråga icke föranleda någon Eders Kungl. Maj:ts åtgärd.

Av det utlåtande, statskontoret avgivit över sistberörda ansökning, framgår, att det syntes statskontoret som om sannolikheten för att den i motionen omnämnda lagfartsansökningen gjorts redan den 3 juni 1921 vore så stor, att det kunde antagas att, därest restitution av den sedermera i Västerbottens mellersta domsaga påförda stämpelavgiften icke beviljades, statsverket komme att på bolagets bekostnad göra en obehörig vinst. Det syntes ej heller böra förbises, att när Svea hovrätt i sitt över ansökningen avgivna utlåtande yttrat, att hovrätten funne sig ur de synpunkter hovrätten hade att vid utlåtandets avgivande beakta nödsakad att avstyrka bifall till ansökningen, denna formulering kunde anses häntyda på, att hovrätten icke funne utslutet, att vid en skälighetsprövning framställningen borde vinna avseende. I anslutning härtill ansåge sig ock statskontoret böra hos Eders Kungl. Maj:t hemställa om bemyndigande att till Bure aktiebolag från inkomstiteln stämpelmedel utbetala ett belopp av 14,862 kronor.

Då riksdagen nu förehaft den föreliggande motionen till prövning, har riksdagen, som visserligen funnit sig icke kunna medgiva, att hela det av aktiebolaget erlagda beloppet restitueras, dock med hänsyn till de föreliggande omständigheterna ansett det med billighet mest förenligt, att det av statskontoret tillstyrkta beloppet, 14,862 kronor, återbäres.

På grund av vad sålunda anförts och under betoning av att ett beslut av sådan innebörd rimligtvis icke kan på något sätt erhålla prejudicerande betydelse, får riksdagen anmäla, att riksdagen med anledning av förevarande motion, II:49, medgivit, att av Bure aktiebolag erlagda stämpelmedel, till ett belopp av 14,862 kronor, må till bolaget återbetalas och beloppet avföras å inkomstiteln stämpelmedel.

Stockholm den 20 mars 1926.

Med undersätlig vördnad.